

பிக்ஹூல் அவ்லவிய்யாத்

பிக்ஹூல் அவ்லவிய்யாத் என்ற அறப்புப் பதம் 'முதன்மைப்படுத்தப்பட வேண்டியவை பற்றிய சட்டநோக்கு' என்ற கருத்தைத் தருகின்றது. அதனை விளக்கமாகக் கூறுவதாயின், ஒரு முஸ்லிம் முக்கியமானதை விட முக்கியமல்லாதவற்றுக்கோ, மிக முக்கியமானதைவிட முக்கியமானதற்கோ முன்னுரிமை வழங்கக் கூடாது. முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டியவற்றுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். பிற்படுத்த வேண்டியவற்றைப் பிற்படுத்த வேண்டும் பாரதூரமானவற்றை அலட்சியப்படுத்தவும் கூடாது என்பதாகும்.

பின்வரும் உதாரணத்தின் மூலம் இதனை விளங்கலாம். ஒரு பிரதேச மக்கள் வரட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு அன்றாட தேவையை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஒரு குழுவினர் தமது மூன்றாவது உம்றாவை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தயாராகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வரட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரண உதவியை வழங்குவதா? மூன்றாவது உம்றாவை நிறைவேற்றுவதா? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. சமய, சமூக ரீதியாக நோக்கும்போது இந்நிலையில் மூன்றாவது உம்றாவை விட நிவாரண உதவி வழங்குவது அச்சந்தர்ப்பத்தில் முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டிய விடயமாக கருத்திற்கொள்ளப்படும். இவ்வாறு முன்னுரிமை வழங்குவதையே பிக்ஹூல் அவ்லவிய்யாத் என்ற தொடர் உணர்த்துகிறது.

மற்றொரு உதாரணத்தையும் கவனியுங்கள். இளமை என்பது வளமான எதிர்காலத்துக்கான ஒரு பயிற்சிக் காலமாகும். முதுமை வருமுன்னே இளமையைப் பயன்படுத்துமாறு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கின்றார்கள். இந்த நிலையில் வாழ்வைச் சீரமைப்பதற்கான அறிவையும், ஆற்றலையும், உள்பக்குவத்தையும், ஆன்மீக பயிற்சியையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கான காலகட்டமாக அதனைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இவையே இப்பருவத்தில் முதன்மைப்படுத்த வேண்டிய விடயங்களாகும். மாற்றமாக இப்பருவத்தை விளையாட்டுக்கும், களியாட்டத்துக்கும், வீண் பொழுது போக்குக்குமாக நேரம் ஒதுக்கிக்கொள்வது பொருத்தமற்றதாகும். எனவே, இளமையை எதிர்காலத்துக்காக பயிற்றுவித்துக் கொள்வதே பிக்ஹூல் அவ்லவிய்யாத் ஆகும்.

முஸ்லிம் தனி மனிதன் என்ற நிலையிலும் சமூகம் என்ற நிலையிலும் தனது விவகாரங்களில் முதன்மைப்படுத்த வேண்டியதைக் கண்டறிந்து அதனைக் கையாள வேண்டும். அல்குர்ஆனும், ஸுன்னாவும் இதற்கு வழிகாட்டுகின்றன. அல்குர்ஆன் ஒரே

நேரத்தில் முழுமையாக இறக்கப்படவில்லை. இருபத்தி மூன்று ஆண்டுகளாக சமூக, அரசியல், பொருளாதார தேவைக்கேற்ப கட்டம் கட்டமாக இறக்கப்பட்டது. அல்குர்ஆனின் போதனைகள் படிமுறையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதால் இவ்வாறு அருளப்பட்டிருக்கலாம். நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களும் தங்கள் தஃவாவில் முற்படுத்த வேண்டியதை முற்படுத்தி வழிகாட்டியுள்ளார்கள். சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியபோது அல்குர்ஆனும் ஸுன்னாவும் படிமுறை ஒழுங்குகையே கடைப்பிடித்தன.

தரம் குறைந்ததை விட தரம் கூடியதை முற்படுத்த வேண்டும் என்பதை அல்குர்ஆன் காட்டித் தந்திருக்கிறது. உதாரணமாக இஸ்ராயீல் சமூகத்துக்கு அல்லாஹ் மன்னு ஸல்வா என்ற பெறுமதிமிக்க உணவை வழங்கினான். அவர்களோ சாதாரண உணவுகளைத் தருமாறு நபி மூஸா (அலை) அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அல்லாஹ் இதனைக் கண்டித்து மன்னு, ஸல்வாவை முற்படுத்துமாறு கூறினான். (2: 61)

இவ்வாறே வெளித்தோற்றத்தைவிட உள்ளடக்கத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்குமாறு அல்குர்ஆன் பணிக்கிறது. யூதர்களின் கிப்லாவா, முஸ்லிம்களின் கிப்லாவா என்ற சர்ச்சை எழுந்தபோது திசைகளை நோக்கியிருப்பதில் சிறப்பில்லை. செயல்களின் உள்ளடக்கமான ஈமானிலும், அதனைத் தொடர்ந்து வரும் நற்செயல்களிலுமே நன்மை இருக்கிறது என அல்குர்ஆன் (2:177) தெளிவுபடுத்தியது.

போர், சமாதானம் என்ற இரு நிலைகளில் எதனை முதன்மைப்படுத்த வேண்டுமென அல்குர்ஆன் குறித்துக்காட்டுகிறது. அது போரை விட சமாதானத்தை முற்படுத்துகிறது. இஸ்லாத்தில் சமாதானம் விதியாகவும், போர் விதிவிலக்காகவுமே நோக்கப்படுகிறது. திருமணத்தில் முஷ்ரிக்கைவிட முஃமினை முற்படுத்த வேண்டும் (2:221) என்பதும் இம்மைக்கான உழைப்பை விட, மறுமைக்கான உழைப்பை முற்படுத்த வேண்டும் என்பதும் (16:30) சில ஆதாரங்களாகும்.

தஃவாவை தனி நபர்களிலிருந்து ஆரம்பிப்பதா, சமூக மட்டத்தில் நின்று ஆரம்பிப்பதா? என்ற வினாவுக்கு, நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் தனி நபர்களை உருவாக்கி அதன் மூலம் சமூகத்தை உருவாக்கலாம் என விடை கண்டார்கள். எனவே தான், அவர்களின் மக்கா காலகட்டத்தில் தனிநபர்களை உருவாக்குவதற்கு முன்னுரிமை வழங்கினார்கள். இதற்கு மக்கா, மதீனா சமூகத்தில் காணப்பட்ட பெளதீக, சமூகக் கூறுகள் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். பின்னர், தனி நபர்களை விட சமூகத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டு சமூகமே தஃவாவை முன்னெடுத்தது. அல்குர்ஆன் அந்த சமூகத்தை 'கைரு உம்மத்' (சிறந்த சமூகம்) என்று பாராட்டியது.

ஒவ்வொரு விவகாரத்துக்கும் அதற்கே உரிய தனியான மதிப்பும் பெறுமானமும் காணப்படுகின்றன. அவை உரிய சந்தர்ப்பத்தில் வழங்கப்படாதபோது சமூக அநீதி இடம்பெறுகின்றது. குறிப்பிட்ட விவகாரத்தில் நாம் செலுத்துகின்ற கவனம், கூடுதலாகவோ குறைவாகவோ அமையும்போது குழப்பங்கள் உருவாக முடியும். பெறுமானம் குறைந்த விடயங்கள் முன்னே வந்து பெறுமானம் கூடிய விடயங்கள் பின்னால் தள்ளப்படும்போது அங்கு அமளிதுமளிகள் ஏற்படும். இந்த நிலை ஏற்படாமல் தவிர்ப்பதில் பிக்ஹூல் அவ்லவிய்யாத் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றது.

ஷரீஆ எல்லா விவகாரங்களையும் ஒரே தரத்தில் நோக்கவில்லை. ஒவ்வொரு விடயத்திற்கும் அதற்குரிய பெறுமானங்களை வழங்கியிருக்கிறது. இதைத்தான் சட்ட அறிஞர்கள் பர்ள், வாஜிப், ஜாஇஸ், மக்ரூஹ், ஹராம் என தரப்படுத்தியுள்ளனர். ஸுன்னத் பர்ளை முந்த முடியாது. ஹராம் ஹலாலை முந்த முடியாது. அசத்தியம் சத்தியத்தை வெல்லக்கூடாது. தகுதியில்லாதவர் தகுதியுள்ளவரை மிகைக்கக்கூடாது.

அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகிறது. 'குருடனும் பார்வையுடையவனும் சமமாக மாட்டார்கள். (அவ்வாறே) இருளும் ஒளியும் சமமாக மாட்டா. நிழலும்வெயிலும் சமமாக மாட்டா. உயிருள்ளவரும், மரணித்தவர்களும் சமமாக மாட்டார்கள்' (35: 19 - 22) கல்வி அறிவுள்ளவர்களும் கல்வி அறிவில்லாதவர்களும் சமமாக மாட்டார்கள்.(39:9) எதிர்நிலையில் இரண்டு விடயங்களில் எதற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

ஹதீஸ்களிலும் இதனைக் காணலாம். நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கு ஏற்பவும் ஒவ்வொருவருடைய ஆளுமைக்கேற்பவும் செயல்பாடுகளில் வெவ்வேறு விடயங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கியிருப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக சிறந்த செயல் எது என ஒருவர் கேட்டபோது தொழுகையை அதற்குரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவது என்றார். இதே கேள்வியை இன்னொருவர் கேட்டபோது அல்லாஹ்வில் நம்பிக்கை கொள்வது என்றார். இங்கு எல்லோரும் ஸஹாபாக்களாக இருந்தும் கூட அவரவர்களின் தேவையையோ, மனோ நிலையையோ, பலவீனத்தையோ மையப்படுத்தி அறிவுரை வழங்கியிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

தனிநபர் ஆளுமை, சூழ்நிலை, கால வளர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி போன்ற காரணங்களால் எதனை முதன்மைப்படுத்த வேண்டும், எதற்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்ற அறிவு இன்றைய அவசரத் தேவையாக உள்ளது. ஏனெனில் முற்படுத்த வேண்டியதை முற்படுத்தாமையால் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல, சமூகப் பிரச்சினைகள் பெருகி வருகின்றன. ஒற்றுமையாயிருத்தல் என்ற வாஜிபான விடயத்தில் காண்பிக்கப்படும் மந்தநிலை முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பிளவுபடும் நிலைக்குத்தள்ளியிருப்பதை இன்று சாதாரணமாவே கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

பிக்ஹூல் அவ்லவிய்யாத் என்பது ஒரு இயல்பான செயற்பாடாகும். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையானது, ஒன்றைவிட ஒன்றை முற்படுத்த வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளி வைக்கலாம். அவ்வேளைகளில் ஷரீஆவின் வரையறைகளை மீறாமல் செயல்படுவதற்கு பிக்ஹூல் அவ்லவிய்யாத் பற்றிய விளக்கம் தேவைப்படுகின்றது. நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் வபாத்துக்கு பின்னர் கலீபாவைத் தெரிவு செய்வதில் ஸஹாபாக்கள் இந்த அணுகுமுறையைப் பின்பற்றினார்கள். அபூ உபைதா (ரழி), உமர் (ரழி), அபூபக்ர் (ரழி) ஆகிய மூவரில் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களை முற்படுத்தியமை தூரநோக்கோடு செயற்பட்டதாக அமைந்தது. அவர்களின் தெரிவு கிலாபத்தைப் பாது காத்தது.

எனவே இது பற்றிய அறிவையும், தெளிவையும் பெற்றுக்கொள்ள முயல்வோமாக.

பயிற்சி

1. பின்வரும் செயற்பாடுகளில் முன்னுரிமை வழங்கக் கூடியவைகளை கோடிட்டுக் காட்டுக.
 - அ) இஷாத் தொழுகையை மஸ்ஜிதில் தனியாக நிறைவேற்றல்
வீட்டுப் பணிகளில் தாயாருக்கு உதவுதல்
 - ஆ) இஷாத் தொழுகையை ஜமாத்தாக நிறைவேற்றல்
அல்குர்ஆனை மனனம் செய்தல்
 - இ) மாலை நேரத்தில் விளையாடச் செல்லல்
நூலகத்துக்கு செல்லல்
 - ஈ) அல்குர்ஆன் இறுவட்டைக் கேட்டல்
விபத்தில் சிக்கிய ஒருவரை மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லல்
 - உ) ஞாயிற்றுக்கிழமையில் நண்பர்களுடன் அரட்டையடித்தல்
உறவினரை சந்திக்கச் செல்லல்
2. இஸ்லாத்தில் சமாதானம் விதியாகவும், போர் விதிவிலக்காகவும் உள்ளது என்ற தொடரை விளக்குக.
3. முற்படுத்த வேண்டியதை பிற்படுத்துவதாலும், பிற்படுத்த வேண்டியதை முற்படுத்துவதாலும் ஏற்படும் விளைவை உதாரணம் ஒன்றின் மூலம் விளக்குக.